

Урядовий офіс координації європейської та євроатлантичної інтеграції Секретаріату Кабінету
Міністрів України

Переклад затверджений

Виконуючий обов'язки генерального директора
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

Д. В. Чорний
(ініціали та прізвище)

10 лютого 2023 р.

**Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної
відповідальності за його зміст**

► В

ДИРЕКТИВА РАДИ

від 28 березня 1983 року

**про звільнення від оподаткування у межах Співтовариства деяких транспортних засобів,
які тимчасово ввозять до однієї держави-члена з іншої держави-члена**

(83/182/ЄЕС)

(ОВ L 105, 23.04.1983, с.59)

Зі змінами, внесеними:

Офіційний вісник

		№	сторінка	дата
► M1	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2006/98/ЄС від 20 листопада 2006 року	L 363	129	20.12.2006
► M2	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2013/13/ЄС від 13 травня 2013 року	L 141	30	28.05.2013

Зі змінами, внесеними:

A1		L 302	23	15.11.1985
A2		C 241	21	29.08.1994
		L 001	1	..
► A3		L 236	33	23.09.2003

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної відповідальності за його зміст

► В

ДИРЕКТИВА РАДИ

від 28 березня 1983 року

про звільнення від оподаткування у межах Співтовариства деяких транспортних засобів, які тимчасово ввозять до однієї держави-члена з іншої держави-члена

(83/182/ЄЕС)

(ОБ L 105, 23.04.1983, с.59)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2006/98/ЄС від 20 листопада 2006 року	L 363	129	20.12.2006
► M2	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2013/13/ЄС від 13 травня 2013 року	L 141	30	28.05.2013

Зі змінами, внесеними:

A1		L 302	23	15.11.1985
A2		C 241	21	29.08.1994
		L 001	1	..
► A3		L 236	33	23.09.2003

▼ В

ДИРЕКТИВА РАДИ

від 28 березня 1983 року

про звільнення від оподаткування у межах Співтовариства деяких транспортних засобів, які тимчасово ввозять до однієї держави-члена з іншої держави-члена

(83/182/ЄЕС)

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКИХ СПІВТОВАРИСТВ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Економічного Співтовариства, зокрема його статтю 99,

Беручи до уваги пропозицію Комісії (¹),

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту (²),

Беручи до уваги висновок Економічно-соціального комітету (³),

Оскільки свободі пересування резидентів Співтовариства у межах Співтовариства перешкоджають режими оподаткування, що їх застосовують до операцій з тимчасового ввезення деяких транспортних засобів для приватного або комерційного використання;

Оскільки усунення перешкод, що виникають внаслідок таких режимів оподаткування, є особливо необхідним, якщо має бути створений економічний ринок з характеристиками, подібними до тих, що є на внутрішньому ринку;

Оскільки у деяких випадках повинна бути можливість точно встановити, чи є особа фактично резидентом певної держави-члена;

Оскільки видається бажаним на першому етапі обмежити сферу застосування цієї Директиви стосовно деяких транспортних засобів тими засобами, що придбані або ввезені відповідно до загальних умов оподаткування, чинних на внутрішньому ринку держави-члена.

УХВАЛИЛА ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Сфера застосування

1. Держави-члени, згідно з умовами, встановленими нижче, звільняють операції з тимчасового ввезення з іншої держави-члена моторних дорожніх транспортних засобів (включаючи причепа до них), фургорів, прогулянкових човнів, приватних літальних апаратів, велосипедів, трициклів велосипедів та верхових коней від:

— податку з обороту, акцизних податків та будь-якого іншого податку на споживання,

— податків, наведених у додатку до цієї Директиви.

2. Звільнення, зазначене в параграфі 1, також застосовується до звичайних запасних частин, приладдя та обладнання, які ввозять разом з такими транспортними засобами.

3. Комерційні транспортні засоби виключаються зі звільнення, зазначеного в параграфі 1.

4.

(a) Сфера застосування цієї Директиви не поширюється на тимчасове ввезення приватних транспортних засобів, фургонів, прогулянкових човнів, приватних літальних апаратів, велосипедів та трициклів для приватного використання, які не були придбані чи ввезені відповідно до загальних умов оподаткування, чинних на внутрішньому ринку держави-члена, та/або які підлягають, у зв'язку з їх вивезенням, звільненню від або відшкодуванню податку з обороту, акцизного податку або будь-якого іншого податку на споживання.

Для цілей цієї Директиви транспортні засоби, придбані на умовах, зазначених у статті 15 (10) Директиви 77/388/ЄЕС (⁴), вважаються такими, що дотримали загальних умов оподаткування, чинних на внутрішньому ринку держави-члена; однак держави-члени можуть вважати транспортні засоби, придбані на умовах, зазначених у третьому абзаці згаданого пункту 10, такими, що не дотримали тих умов.

(b) Рада, діючи одностайно за пропозицією Комісії, повинна, до 31 грудня 1985 року, ухвалити правила Співтовариства щодо надання звільнення для транспортних засобів, зазначених вище у першому параграфі (a), враховуючи необхідність уникати випадків подвійного оподаткування та забезпечити звичайне, повне оподаткування транспортних засобів для приватного використання.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви:

- (a) «комерційний транспортний засіб» означає будь-який дорожній транспортний засіб, який за своєю конструкцією або обладнанням придатний та призначений для транспортування, за плату чи безоплатно:
  - більше ніж дев'яти осіб, включаючи водія,
  - товарів,
- a також будь-який дорожній транспортний засіб для спеціального використання іншого ніж транспортування як таке;
- (b) «приватний транспортний засіб» означає будь-який дорожній транспортний засіб, включаючи причіп до нього, якщо такий є, інший ніж ті, що зазначені у підпараграфі (a);
- (c) «комерційне використання» транспортного засобу означає його використання для безпосереднього провадження діяльності, що здійснюється за винагороду або для отримання фінансової вигоди;
- (d) «приватне використання» означає будь-яке використання, інше ніж комерційне використання.

Стаття 3

Тимчасове ввезення деяких транспортних засобів для приватного використання

Якщо приватний транспортний засіб, фургон, прогулянковий човен, приватний літальний апарат, трицикл або велосипед ввозять тимчасово, така імпортована одиниця звільняється від податків, визначених у статті 1, на період, безперервно чи інакше, що не перевищує шести місяців у будь-які 12 місяців за умови, що:

- (a) особа, яка ввозить такі товари:
  - (aa) має своє звичайне місце проживання в державі-члені, іншій ніж держава-член тимчасового ввезення;
  - (bb) використовує обумовлений транспортний засіб для своїх особистих потреб;
- (b) згадані транспортні засоби не відчужують і не надають в оренду в державі-члені тимчасового ввезення чи в позику резиденту такої держави. Однак, приватні транспортні засоби, що належать фірмі з оренди автомобілів, яка має свій головний офіс у Співтоваристві, можуть бути повторно надані в оренду нерезидентам з метою їх зворотного вивезення, якщо вони перебувають у країні в результаті договору оренди, строк дії якого закінчився в такій країні. Вони також можуть бути повернуті працівником фірми з оренди автомобілів до держави-члена, де вони були орендовані початково, навіть якщо такий працівник є резидентом держави-члена тимчасового ввезення.

Стаття 4

Тимчасове ввезення приватних транспортних засобів для комерційного використання

1. Приватний транспортний засіб, що ввозиться тимчасово для комерційного використання, звільняється від податків, визначених у статті 1, за умови, що:

- (a) особа, яка ввозить приватний транспортний засіб:

- (aa) має своє звичайне місце проживання в державі-члені, іншій ніж держава-член тимчасового ввезення;
  - (bb) не використовує транспортний засіб у державі-члені тимчасового ввезення для транспортування пасажирів на підставі оренди чи за будь-яку матеріальну винагороду, або для промислового та/або комерційного транспортування товарів, за винагороду чи безоплатно;
- (b) приватний транспортний засіб не відчужують, не надають в оренду чи позику в державі-члені тимчасового ввезення;
- (c) приватний транспортний засіб було придбано або ввезено відповідно до загальних умов оподаткування, чинних на внутрішньому ринку держави-члена, яка є звичайним місцем проживання користувача, і він не підлягає, у зв'язку з його вивезенням, звільненню від або відшкодуванню податку з обороту, акцизного податку чи будь-якого іншого податку на споживання.

Ця умова вважається дотриманою, якщо приватний транспортний засіб має стандартний реєстраційний номерний знак держави-члена реєстрації, при цьому всі типи тимчасових номерних знаків виключаються.

Однак, у випадку приватних транспортних засобів, зареєстрованих у державі-члені, де видача стандартних реєстраційних номерних знаків не обумовлена дотриманням загальних умов оподаткування, чинних на внутрішньому ринку, користувачі зобов'язані надати будь-які відповідні докази як підтвердження сплати податків на споживання.

2. Звільнення, передбачене в параграфі 1, застосовується на період, безперервний чи ні, у:

- сім місяців у будь-які 12 місяців, у випадку ввезення приватних транспортних засобів одним із комерційних посередників, згаданих у статті 3 Директиви 64/224/ЄЕС (⁵),
- шість місяців у будь-які 12 місяців, у всіх інших випадках.

Стаття 5

Особливі випадки тимчасового ввезення приватних транспортних засобів

1. Приватний транспортний засіб, який ввозять тимчасово, звільняється від податків, зазначених у статті 1, у таких випадках:

- (a) якщо приватний транспортний засіб, зареєстрований у країні звичайного проживання користувача, регулярно використовується для його поїздок від місця проживання до місця роботи на підприємстві на території іншої держави-члена і в зворотному напрямку. Звільнення за цим пунктом не підпадають під жодні часові обмеження;
- (b) якщо студент використовує приватний транспортний засіб, зареєстрований у державі-члені його звичайного проживання, на території іншої держави-члена, в якій проживає студент з єдиною метою займатись навчанням.

2. Надання звільнень, передбачених у параграфі 1, здійснюється єдино за умови дотримання положень статті 4 (1) (a), (b) і (c).

Стаття 6

Звільнення операцій із тимчасового ввезення верхових коней для кінних прогулянок

Верхові коні, що їх ввозять тимчасово до держави-члена, звільняються на три місяці від податків, визначених у статті 1, за умови, що:

- (a) згадані коні прибувають на територію держави-члена тимчасового ввезення у цілях та/або під час кінних прогулянок їх вершників. Держави-члени можуть виключити з цього звільнення ввезення їхніми резидентами коней, що їх перевозять на борту транспортних засобів;
- (b) запит на звільнення подається не пізніше моменту прибуття на територію держави-члена тимчасового ввезення. Якщо запит на звільнення подається до тимчасового ввезення, вершник може бути звільнений від вимоги прибуття на територію держави-члена тимчасового ввезення через прикордонний пункт;
- (c) згаданих коней не надають в оренду, у позику, і не відчужують третій стороні у державі-члені тимчасового ввезення, а також не використовують для цілей, інших ніж кінні прогулянки.

Стаття 7

Загальні правила визначення місця проживання

1. Для цілей цієї Директиви «звичайне місце проживання» означає місце, де особа зазвичай живе, тобто щонайменше 185 днів у кожному календарному році, з огляду на особисті та професійні зв'язки, або, у випадку коли в особі немає професійних зв'язків, з огляду на особисті зв'язки, які вказують на тісний зв'язок між такою особою і місцем, де вона проживає.

Однак, звичайним місцем проживання особи, яка має професійні зв'язки в іншому місці, ніж особисті, і яка відповідно по черзі проживає в різних місцях, розташованих у двох або більше державах-членах, вважається місце її особистих зв'язків, за умови що така особа регулярно туди повертається. Цієї останньої умови не потрібно дотримуватись, якщо особа проживає в державі-члені для виконання певного завдання протягом визначеного періоду часу. Відвідування університету або школи не повинно означати зміну звичайного місця проживання.

2. Фізичні особи повинні підтвердити своє звичайне місце проживання будь-якими відповідними документами, такими як посвідчення особи чи будь-який інший дійсний документ.

3. Якщо компетентні органи держави-члена ввезення мають сумніви щодо достовірності твердження про звичайне місце проживання, зробленого відповідно до параграфа 2, або для цілей певних спеціальних заходів контролю, вони можуть запитувати будь-яку додаткову інформацію або докази.

Стаття 8

Додаткові правила визначення місця проживання у випадку комерційного використання приватного транспортного засобу

У виняткових випадках, якщо, незважаючи на надання зазначеної в статті 7 (3) додаткової інформації компетентним органам держави-члена ввезення, все ще залишаються серйозні сумніви, тимчасове ввезення приватного транспортного засобу для комерційного використання може бути поставлено під умову виплати забезпечення.

Однак, якщо користувач транспортного засобу пред'являє докази того, що він має своє звичайне місце проживання в іншій державі-члені, органи держави-члена тимчасового ввезення повинні відшкодувати забезпечення протягом двох місяців після дати пред'явлення доказів.

Стаття 9

Особливі режими

1. Держави-члени можуть продовжувати застосовувати чи запроваджувати більш ліберальні режими, ніж ті, що передбачені в цій Директиві. Зокрема, вони можуть, на запит імпортера, дозволити тимчасове ввезення на період, довший ніж ті, що зазначені у статтях 3 і 4(2). В останньому випадку держави-члени можуть стягувати податки, вказані в додатку, за періоди, що перевищують ті, які

встановлені цією Директивою. Держави-члени можуть також дозволити повторне надання приватних транспортних засобів, зазначених у другому реченні статті 3 (b), в оренду резидентові держави-члена ввезення з метою їх зворотного вивезення.

2. Держави-члени за жодних обставин не повинні застосовувати, на виконання положень цієї Директиви, звільнення від оподаткування у межах Співтовариства, які є менш сприятливими, ніж ті, які вони б надали стосовно транспортних засобів, що походять з третьої країни.

3. Королівство Данія має право продовжувати дотримуватися правил, застосованих у тій країні, у зв'язку зі звичайним місцем проживання, згідно з якими будь-яка особа, включаючи студента, стосовно випадку, зазначеного в статті 5(1)(b), вважається такою, що має звичайне місце проживання в Данії, якщо вона проживає там протягом року або 365 днів протягом 24 місяців.

Однак, щоб уникнути подвійного оподаткування:

- якщо в результаті застосування цих правил особа вважається такою, що має два місця проживання, звичайним місцем проживання такої особи вважається місце, де проживають її дружина (чоловік) та діти,
- у подібних випадках, Королівство Данія проводить консультації з іншою заінтересованою державою-членом, щоб вирішити, яке з двох місць проживання слід використовувати для цілей оподаткування.

До завершення трирічного періоду Рада, на основі звіту Комісії, перегляне відступ, охоплений цим параграфом, і, в разі необхідності, ухвалить інструменти, за пропозицією Комісії, на підставі статті 99 Договору, щоб забезпечити скасування відступу.

4. Держави-члени інформують Комісію про режими, зазначені в параграфі 1, одночасно з виконанням ними зобов'язань, встановлених у статті 10. Комісія, у свою чергу, передає інформацію про такі режими іншим державам-членам.

Стаття 10

Прикінцеві положення

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог цієї Директиви, до 01 січня 1984 року. Вони повинні негайно поінформувати про це Комісію.

2. Якщо практичне застосування цієї Директиви викликає труднощі, компетентні органи відповідних держав-членів повинні ухвалити необхідні рішення за взаємною згодою, особливо у світлі конвенцій та директив Співтовариства про взаємну допомогу.

3. Держави-члени повинні забезпечити передання Комісії текстів основних положень національного права, які вони ухвалюють у сфері, що регулюється цією Директивою.

4. Кожні два роки Комісія, після консультацій з державами-членами, подає Раді та Європейському Парламенту звіт про застосування цієї Директиви в державах-членах, приділяючи особливу увагу поняттю «звичайне місце проживання», і пропонує необхідні положення Співтовариства для створення уніфікованої системи в усіх державах-членах.

Стаття 11

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК

Перелік податків, зазначених у другому абзаці статті 1(1)

БЕЛЬГІЯ

- Taxe de circulation sur les véhicules automobiles (Arrêté royal du 23 novembre 1965 portant codification des dispositions légales relatives aux taxes assimilées aux impôts sur les revenus — Moniteur belge du 18 janvier 1966)
- Verkeersbelasting op de autovoertuigen (Koninklijk Besluit van 23 november 1965 houdende codificatie van de wettelijke bepalingen betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen — Belgisch Staatsblad van 18 januari 1966)

ДАНІЯ

- Vægtafgift af motorkøretøjer (Lovbekendtgørelse nr. 163 af 31. marts 1993)

НІМЕЧЧИНА

- Kraftfahrzeugsteuer (Kraftfahrzeugsteuergesetz — 1979)
- Kraftfahrzeugsteuer (Durchführungsverordnung — 1979)

ГРЕЦІЯ

- Τέλη κυκλοφορίας (N 2367/53 όπως ισχύει σήμερα)

ІСПАНІЯ

- Tributos Locales sobre circulación de vehículos automóviles (establecido en base a la Ley 41/1979, de 19 de noviembre, de Bases de Régimen Local y al Real Decreto 3250/1976, de 30 de diciembre)

ФРАНЦІЯ

- Taxe différentielle sur les véhicules à moteur (Loi n° 77 — 1467 du 30 décembre 1977)
- Taxe sur les véhicules d'une puissance fiscale supérieure à 16 CV immatriculés dans la catégorie des voitures particulières (Loi de finances 1979 - Article 1007 du code général des impôts)

ІРЛАНДІЯ

- Motor vehicle excise duties (Finance (Excise duties) (Vehicles) Act 1952 as amended, and Section 94, Finance Act 1973 as amended)

ІТАЛІЯ

- Tassa sulla circolazione degli autoveicoli (TU delle leggi sulle tasse automobilistiche approvato con DPR N. 39 del 5 febbraio 1993 e successive modificazioni)

ЛЮКСЕМБУРГ

- Taxe sur les véhicules automoteurs (Loi allemande du 23 mars 1935 (Kraftfahrzeugsteuergesetz) maintenue en vigueur par l'arrêté grand-ducal du 26 octobre 1944, modifiée par la loi du 4 août 1975 et les règlements grand-ducaux du 15 septembre 1975 et du 31 octobre 1975 et du 31 octobre 1975)

НІДЕРЛАНДИ

- Motorrijtuigenbelasting (wet op de motorrijtuigenbelasting 21 juli 1966, Stb 332 — wet van 18 december 1969/Stb 548)

АВСТРІЯ

- Kraftfahrzeugsteuer (BGBl. Nr. 449/1992)

ПОРТУГАЛИЯ

— Imposto sobre veículos (Decreto-Lei n° 143/78, de 12 de Junho)

— Imposto de compensação (Decreto-Lei n° 354-A/82, de 9 de Setembro)

ФИНЛЯНДИЯ

— Moottoriajoneuvoveromotorfordonsskatt(Laki moottoriajoneuvoverostaLag om skatt på motorfordon 722/66)

ШВЕЦИЯ

— Fordonsskatt (Fordonsskattelagen 1988:327)

ВЕЛИКА БРИТАНИЯ

— Vehicle excise duty (Vehicles (Excise) Act 1971)

▼ A3

ЧЕСЬКА РЕСПУБЛИКА

— Silniční daň

КІПР

— Ο περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμος

— Ο περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμος του 1972, όπως τροποποιήθηκε

— Οι περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμοί του 1984, όπως τροποποιήθηκαν

ЛАТВИЯ

— akcīzes nodoklis (likums ‘Par akcīzes nodokli’, pieņemts 1999. gada 25. novembrī)

— transportlīdzekļu ikgadējā nodeva (likums ‘Par transportlīdzekļu ikgadējo nodevu’, pieņemts 2001.gada 22.novembrī)

ЛИТВА

— Prekių apyvartos mokestis (Žin., 2002, Nr. 56–2229)

МАЛЬТА

— Dazju tas-Sisa fuq Vetturi bil-Mutur (Att dwar Taxxa tar-Registrazzjoni tal-Vetturi bil-Mutur, Kap. 368)

СЛОВЕНИЯ

— Davki od prometa motornih vozil (Zakon o davkih na motorna vozila, Ur.l. RS, št. 52/99)

СЛОВАЧЧИНА

— Zákon o cestnej dani

▼ M1

БОЛГАРИЯ

— данък върху превозните средства

РУМУНИЯ

— taxa asupra mijloacelor de transport (Codul Fiscal — art. 261–265)

— accize pentru autoturisme și autoturisme de teren inclusive rulate (Codul Fiscal — art. 208, alin. 5 și art. 210, alin. 1(b))

▼ M2

ХОРВАТІЯ

— poseban porez na motorna vozila (Zakon o posebnom porezu na motorna vozila (Narodne novine broj 15/13))

(¹) OB № C 267, 21.11.1975, c. 8.

(²) OB № C 53, 08.03.1976, c. 37.

(³) OB № C 131, 12.06.1976, c. 50.

(⁴) OB № L 145, 13.06.1977, c. 1.

(⁵) OB № 56, 04.04.1964, c. 869/64.